

go o członkostwo Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej oraz negocjowanie traktatu między Rzeczpospolitą Polską a państwami członkowskimi Unii Europejskiej o członkostwie Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

2. Zadania określone w ust. 1 Pełnomocnik realizuje w szczególności przez:

- 1) przygotowanie harmonogramu prac w zakresie negocjacji,
- 2) inicjowanie i prowadzenie prac związanych z przygotowaniem projektów aktów prawnych i projektów organizacyjnych dotyczących negocjacji,
- 3) uczestniczenie w procesie przygotowania projektów instrukcji negocjacyjnych przewidzianych w odrębnych przepisach,
- 4) koordynowanie przygotowania traktatu o członkostwie Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

3. Pełnomocnik wykonuje zadania określone w ust. 2 zgodnie z instrukcjami negocjacyjnymi.

§ 3. Pełnomocnik może, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, przedstawiać Radzie Ministrów do rozpatrzenia projekty aktów prawnych dotyczących zakresu jego działania.

§ 4. 1. Organy administracji rządowej są obowiązane do współdziałania i udzielania pomocy Pełnomocnikowi, w szczególności przez udostępnianie informacji i dokumentów niezbędnych do realizacji jego zadań.

2. Projekty aktów prawnych oraz innych dokumentów rządowych, wpływających na przebieg negocjacji, podlegają zaopiniowaniu przez Pełnomocnika.

§ 5. 1. Pełnomocnik przedstawia Radzie Ministrów i Komitetowi Integracji Europejskiej oceny i wnioski związane z zakresem jego działania.

2. Pełnomocnik przedstawia Prezesowi Rady Ministrów półroczne sprawozdania ze swojej działalności oraz informuje Prezesa Rady Ministrów o zagrożeniach realizacji zadań określonych w § 2.

3. Pełnomocnik informuje Prezesa Rady Ministrów oraz Ministra Spraw Zagranicznych i Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej o przebiegu negocjacji.

4. Pełnomocnik uczestniczy w posiedzeniach Komitetu Integracji Europejskiej, informując o wszystkich sprawach związanych z procesem negocjacji.

§ 6. Pełnomocnik może powoływać zespoły o charakterze opiniodawczym lub do opracowania określonych zagadnień oraz zlecać przeprowadzenie ekspertyz.

§ 7. Obsługę merytoryczną, organizacyjno-prawną, techniczną i kancelaryjno-biurową zapewnia Pełnomocnikowi Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

849

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 czerwca 2002 r.

w sprawie Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Statusu Kobiet i Mężczyzn.

Na podstawie art. 10 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 929, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 102, poz. 1116 i Nr 154, poz. 1799 i 1800) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustanawia się Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Statusu Kobiet i Mężczyzn, zwanego dalej „Pełnomocnikiem”.

2. Pełnomocnikiem jest sekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

§ 2. Do Pełnomocnika należy:

- 1) realizowanie polityki rządu w zakresie równego statusu kobiet i mężczyzn,

- 2) przygotowanie utworzenia urzędu do spraw przeciwdziałania dyskryminacji z powodu rasy, pochodzenia etnicznego, religii i przekonań, wieku oraz orientacji seksualnej, w tym opracowanie harmonogramu prac związanych z utworzeniem urzędu oraz opracowanie projektów aktów prawnych dotyczących funkcjonowania tego urzędu.

§ 3. Do zadań Pełnomocnika w zakresie równego statusu kobiet i mężczyzn należy w szczególności:

- 1) dokonywanie analiz i ocen sytuacji prawnej i społecznej w zakresie równego traktowania i równości szans kobiet i mężczyzn oraz inicjowanie i koordynowanie działań zmierzających do zapewnienia równego traktowania oraz wyrównywania szans

kobiet i mężczyzn, a także ochrony przed dyskryminacją ze względu na płeć we wszystkich dziedzinach życia społecznego,

- 2) wprowadzanie zasady równego statusu kobiet i mężczyzn we wszystkie dziedziny i zakresy realizowanej przez rząd polityki,
- 3) przeprowadzanie analiz i ocen rozwiązań prawnych pod kątem respektowania równego traktowania i równości szans kobiet i mężczyzn, również w oparciu o obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa międzynarodowego, a także występowanie do właściwych organów z wnioskiem o wydanie lub zmianę aktów prawnych w zakresie spraw należących do właściwości Pełnomocnika,
- 4) opiniowanie projektów aktów prawnych i innych dokumentów rządowych oddziałujących na sytuację w zakresie równego statusu kobiet i mężczyzn,
- 5) opracowywanie projektów aktów prawnych i innych dokumentów rządowych oddziałujących na sytuację w zakresie równego statusu kobiet i mężczyzn,
- 6) promowanie, upowszechnianie i propagowanie problematyki równego traktowania i równości szans kobiet i mężczyzn, w tym wiedzy na temat dyskryminacji ze względu na płeć, a także prowadzenie działań informacyjno-edukacyjnych na rzecz podnoszenia świadomości społecznej w tym zakresie,
- 7) współpraca z właściwymi organami administracji publicznej, organizacjami pozarządowymi i instytucjami — w zakresie ich odpowiedzialności za realizację programów na rzecz równego statusu kobiet i mężczyzn oraz przeciwdziałania dyskryminacji ze względu na płeć,
- 8) inspirowanie i wspieranie działalności grup, organizacji i środowisk, działających na rzecz równego statusu kobiet i mężczyzn oraz przeciwdziałania dyskryminacji ze względu na płeć,
- 9) inicjowanie, realizowanie albo koordynowanie oraz monitorowanie realizacji rządowych programów na rzecz równego statusu kobiet i mężczyzn oraz przeciwdziałania dyskryminacji ze względu na płeć.

§ 4. 1. Do czasu utworzenia urzędu do spraw przeciwdziałania dyskryminacji, do zadań Pełnomocnika należy promowanie, inicjowanie, realizowanie albo koordynowanie realizacji rządowych programów mających na celu przeciwdziałanie dyskryminacji z powodów, o których mowa w § 2 pkt 2.

2. Pełnomocnik realizuje zadanie, o którym mowa w ust. 1, w szczególności przez:

- 1) upowszechnianie wiedzy na temat dyskryminacji i jej przejawów oraz metod i strategii przeciwdziałania jej występowaniu,
- 2) współpracę z właściwymi organami administracji publicznej, organizacjami pozarządowymi i insty-

tucjami — w zakresie ich odpowiedzialności za realizację programów edukacyjnych i wychowawczych związanych z przeciwdziałaniem dyskryminacji,

- 3) inicjowanie, opiniowanie oraz opracowywanie aktów prawnych i innych dokumentów rządowych mających na celu przeciwdziałanie dyskryminacji,
- 4) inspirowanie i wspieranie działalności grup, organizacji i środowisk działających na rzecz zwalczania dyskryminacji.

3. Do czasu utworzenia urzędu do spraw przeciwdziałania dyskryminacji, Pełnomocnik jest upoważniony do przystępowania do programów wspólnotowych mających na celu przeciwdziałanie dyskryminacji z powodów, o których mowa w § 2 pkt 2, oraz do ich realizacji.

§ 5. Do zadań Pełnomocnika, realizowanych w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych, należy także:

- 1) współpraca w sprawach związanych z równym statusem kobiet i mężczyzn oraz dyskryminacją z powodów, o których mowa w § 2 pkt 2, z innymi państwami, organizacjami i instytucjami międzynarodowymi,
- 2) przygotowywanie sprawozdań i raportów z realizacji wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących równego statusu kobiet i mężczyzn oraz przeciwdziałania dyskryminacji ze względu na płeć, a także przedstawianie opinii w sprawie możliwości związania Rzeczypospolitej Polskiej innymi tego rodzaju umowami międzynarodowymi.

§ 6. 1. Pełnomocnik wykonuje swoje zadania we współdziałaniu z właściwymi organami administracji rządowej, które są zobowiązane do współdziałania i udzielania pomocy Pełnomocnikowi, w szczególności przez udostępnienie mu informacji i dokumentów niezbędnych do realizacji jego zadań.

2. Pełnomocnik może występować do właściwych organów administracji rządowej, wskazując problemy należące do obszaru jego zainteresowań, których rozwiązanie należy do kompetencji tych organów, z wnioskiem o rozpatrzenie sprawy i zajęcie stanowiska.

3. Pełnomocnik podejmuje współpracę z organami samorządu terytorialnego i organizacjami pozarządowymi w celu właściwej realizacji powierzonych mu zadań.

§ 7. Pełnomocnik może wnosić, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, opracowane przez siebie projekty dokumentów rządowych, wynikające z zakresu jego działania, do rozpatrzenia przez Radę Ministrów.

§ 8. 1. Pełnomocnik przedstawia Radzie Ministrów:

- 1) analizy, oceny i wnioski, wiążące się z zakresem jego działania,
- 2) okresowe informacje o swojej pracy.

2. Pełnomocnik informuje Prezesa Rady Ministrów o wszystkich zagrożeniach realizacji powierzonych mu zadań.

§ 9. Pełnomocnik może powoływać zespoły eksperckie i doradcze oraz zlecać przeprowadzenie badań i ekspertyz związanych z zakresem powierzonych mu zadań.

§ 10. Obsługę merytoryczną, organizacyjno-prawną, techniczną i kancelaryjno-biurową zapewnia Pełnomocnikowi Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

850

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 czerwca 2002 r.

w sprawie szczegółowego zakresu działania Szefa Obrony Cywilnej Kraju, szefów obrony cywilnej województw, powiatów i gmin.

Na podstawie art. 17 ust. 8 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, Nr 74, poz. 676 i Nr 81, poz. 732) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie reguluje szczegółowy zakres działania Szefa Obrony Cywilnej Kraju, szefów obrony cywilnej województw, powiatów i gmin oraz zasady i tryb kierowania, a także koordynowania przez nich przygotowań i realizacji przedsięwzięć obrony cywilnej.

§ 2. Do zakresu działania Szefa Obrony Cywilnej Kraju należy:

- 1) inicjowanie, przygotowywanie, wydawanie i opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących obrony cywilnej,
- 2) uzgadnianie projektu planu obrony cywilnej państwa z Ministrem Obrony Narodowej oraz z innymi właściwymi ministrami,
- 3) określanie założeń do planów obrony cywilnej województw, powiatów, gmin i przedsiębiorców,
- 4) opracowywanie założeń programowych oraz kierunków kształcenia i szkolenia pracowników, ratowników i ludności w zakresie obrony cywilnej,
- 5) dokonywanie oceny stanu przygotowań obrony cywilnej województw, powiatów i gmin,
- 6) planowanie potrzeb w zakresie środków finansowych i materiałowych niezbędnych do realizacji zadań własnych w zakresie obrony cywilnej,
- 7) określanie założeń dotyczących ewakuacji ludności i mienia na wypadek masowego zagrożenia,
- 8) inicjowanie działalności naukowo-badawczej dotyczącej obrony cywilnej, a także udział w pracach unifikacyjno-normalizacyjnych w tej dziedzinie,
- 9) opracowywanie, na potrzeby ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Prezesa Rady Ministrów, informacji dotyczących obrony cywilnej,

- 10) organizowanie i koordynowanie ćwiczeń w zakresie obrony cywilnej,
- 11) kontrolowanie przygotowania formacji obrony cywilnej i ratowników do prowadzenia działań ratowniczych,
- 12) kontrolowanie warunków odbywania zasadniczej służby w obronie cywilnej,
- 13) ustalanie normatywów w zakresie zaopatrywania organów i formacji obrony cywilnej w sprzęt, środki techniczne i umundurowanie niezbędne do wykonywania zadań obrony cywilnej.

§ 3. Do zakresu działania szefów obrony cywilnej województw, powiatów i gmin, na ich obszarze działania, należy:

- 1) dokonywanie oceny stanu przygotowań obrony cywilnej,
- 2) opracowywanie i opiniowanie planów obrony cywilnej,
- 3) opracowywanie i uzgadnianie planów działania,
- 4) organizowanie i koordynowanie szkoleń oraz ćwiczeń obrony cywilnej,
- 5) organizowanie szkolenia ludności w zakresie obrony cywilnej,
- 6) przygotowanie i zapewnienie działania systemu wykrywania i alarmowania oraz systemu wczesnego ostrzegania o zagrożeniach,
- 7) tworzenie i przygotowywanie do działań jednostek organizacyjnych obrony cywilnej,
- 8) przygotowywanie i organizowanie ewakuacji ludności na wypadek powstania masowego zagrożenia dla życia i zdrowia na znacznym obszarze,
- 9) planowanie i zapewnienie środków transportowych, warunków bytowych oraz pomocy przedmedycznej, medycznej i społecznej dla ewakuowanej ludności,
- 10) planowanie i zapewnienie ochrony płodów rolnych i zwierząt gospodarskich oraz produktów żywno-